

Αν ήτα νέος ο νεκρός θα πει τι ήτανε δειλός
κι ο Χάρος τον ενίκησε σα βέργα τον ελύγισε
τον άρπαξε σα νάτα αρνί και τον επάει στη γκάτου γη
θα μείνει εκεί παντοτινά και πίζου δε ματαγυρνά.

Πίζου και πάλι στη ζωή δε μπρόκειται να ματαρθεί
απάνου στο γκρεμανταλά¹ θα κρέμεται η αρματοσχιά
και θα ζγουριάσει στο γκιαρό για δεν υπάρχει σερνικό
ο κληρονόμος να γενεί τι η νιάκα² ήτα αρφανή.

Μα η γλώσσα επά δε σταματά τι έχει να πει κι άλλα πολλά
να μελετήσει³ χωριανούς και συγκενήδες κοντινούς
που βρέσκονται από κιαρό κάτου στη χώρα των νεκρώ(ν)
να στείλει του(ς) χαιρετιζμούς από του(ς) φίλους και δικούς.

Αφού κι εκείνος πάει εκεί μαζί τους θα συναντηθεί
θα ντο γκαλωσορίσουσι και θα ντο νερωτήσουσι
τι νέα φέρνει απ' τη ζωή του καθενού το συγγενή,
θα συζητήσουσι πολλά για νέα και για παλαιά.

Αν ήτα λέου πολιτικός κάποιος κοινοβουλευτικός
η γλώσσα τότες τον ρωτά αμ' πόσα έκαμε καλά
αν είχε τίμια εργαστεί κι αν είχε κάπου προσφερθεί
στο γκόζμο που ήτα γύρω του στου(ς) συγγενείς στου(ς)φίλου(ς) του.

Τι έκαμες μες τη Βουλή που είχες λέου καλή βολή
έπινες γάλα από πουλιά μ' αλλού δεν έδωνες σταλιά
έξιεις πλουσιοπάροχα μα τα μυαλά ζου ήτ' άσκεφτα
δεν έδωκες μία δραχουμή για τη γκαφή ζου τη φτωχή.

Επά βγαίνει παράπονο για το γκαφό τον άπονο
που δεν ετήραξε να διεί για τη μεγάλη του καφή
τίλογου επαίρνα στο χωριό χωρίς λεφτά χωρίς μιστό
κι είχε δουλέψει νηστική εκείνος για να μορφωθεί.

Εγώ κουράστηκα πολύ να πάεις εσύ να μορφωθείς
και έμεινα μέσα στο χωριό χωρίς να κάμου σπιτικό
έλεα τι θε να σκεφτείς και τη γκαφή ζου τι θα διείς
που ερένοτα κι ετίζοτα κι η δούλα ζου εγίνοτα.

¹ Σίδερο που κρεμόταν το όπλο

² Κρεμαστή κούνια

³ κατονομάσει